

ПРАВОСЛАВНО ХРИСТИЯНЧЕ

месечно издание

Брой 10

Преображение Господне

Тропар, гл. 4.

Преобрази се на планината,
Христе Боже, като показва
на Твоите ученици славата
Си, доколкото можаха (да
я видят); та по молитвите
на Богородица да осияе и
нас твоята вечна светлина.
Подателю на светлината,
слава Тебе.

За да укрепи вярата на учениците Си, че Той е истинският Син Божи, Христос се изкачил с трима от тях-Петър, Иаков и Йоан-на планината Тавор и се преобразил пред тях:лицето Му светнало като слънце, а дрехите му станали бели като сняг.

От едната страна на Христос застанал Мойсей, а от другата-Илия, които разговаряли помежду си. Светъл облак закрил Христос от погледа на учениците, след което се чул глас:”Този е Моят възлюбен Син, Него слушайте!”

Учениците от страх паднали ничком. Но Господ се допрял до тях и им казал: “Станете, не бойте се!” И като станали, те видели само Иисус Христос в обикновения Негов вид. Те слезли от планината. А Той им забранил да говорят за това, което видели, докато Син Човечески не възкръсне от мъртвите.

Това събитие било предназначено да предпази апостолите от униние и съмнение при вида на Христовите страдания и да укрепи вярата им. Учениците чули гласа на Самия Бог; двама най-велики предста-

вители на Стария Завет – Мойсей и Илия, засвидетелсвали със своето явяване, че Иисус е действително Оня, за Когото предсказвали пророците. Окръжени от небесна слава, тия св. мъже беседвали с Иисус Христос за Неговите спасителни страдания и доброволна смърт. Най-после, това чудно явление трябвало да отвлече апостолите от земните помисли за величие, като ги направи свидетели на небесната слава на Христа.

ПРЕОБРАЖЕНИЕ ГОСПОДНЕ

СВЕТИТЕ ТАЙНСТВА

ЕЛЕОСВЕЩЕНИЕ-МАСЛОСВЕТ

“Болен ли е някой между вас, нека повика презвитерите църковни, и те да се помолят над него, като го помажат с елей в името Господне” (Иаков. 5:14). Апостол Иаков говори за практиката на Църквата в апостолските времена.

Така и днес Църквата продължава да се моли за телесното и духовно здраве на своите чеда.

Това тайнство може да бъде извършвано както в църква, така и в частен дом. Според църковните правила елеосвещението може да се извършва над болни, но не и над починали хора.

Тайнството Елеосвещение (Маслосвет) е предназначено за тежко болните. В него болният се помазва с елей и получава от Бога благодатта на изцелението от душевните и телесни недъзи. То трябва да се извършва от 7 свещеника, но в крайна нужда може да го извърши и един.

Видимата страна на тайнството се състои в помазване болния с осветен елей при произнасяне полагаемите се молитви. Помазването става 7 пъти. Четат се при това тайнство 7 откъса от Апостола и 7 от Евангелието. Невидимо над вярващия болен действа Божията благодат, която изцерява болестта, дава прошка на греховете и успокоение на съвестта.

Четене на четивата
от Апостола и св. Евангелие

Полагане на св. Евангелие
върху главата на
боледуващия

Разкази за благодатното действие на Маслосвета

От практика се знае, че това тайнството Елеосвещенство помага според вярата на болния. Някои след извършване на елеосвещението получават временно облекчение и благодатна подкрепа да носят с търпение и благодарност болестта си, която при безропотно понасяне и при покаяно настроение е спасителна за душата. Други пък след елеосвещението получават бързо оздравяване. Ето един достоверен случай.

Един свещеник разказва за някой си благочестив сляп 80-годишен старец, че се отличавал с дълбока вяра в Бога, че пръв идвал в Божия храм на служба и че се препитавал от подаянието на добри хора. Веднъж той силно заболял, започнал да се готви за смърт, изповядал се, причастил се и поискал да се извърши над него св. тайнство Елеосвещение.

През време на маслосвета той се молил със сълзи на очи и с велика вяра в Божията милост. Неочаквано за него Бог го въздигнал полека-лека от болничния одър, тъй че след известно време той бил вече на крака. Свещеникът взел пак да го среща пред Божия дом. Един ден след св. Литургия старикът отишъл в жилището на свещеника. На лицето му била изписана някаква голяма радост. Сам той не бил вече оня прегърбен старец, който едва се движел с помощта на своята тояжка. Сега той пристъпвал бодро и без бастун.

- Отче, казал той - аз получих велика радост от Господа!

- Какво именно? Кажи, дядо! - рекъл свещеникът.

- Аз виждам с едното си око, което ми се беше затворило преди двадесет години, и виждам ясно - виждам вас и вашата презвитера и всичко в света. Ето и без тояжка дойдох при вас, а преди това не можех без нея да сторя ни крачка.

- Слава Господу Богу! - казал свещеникът. Но кажи ми, дядо, отдавна ли си се удостоил да получиш такава милост от Господа?

- Да, от оня ден, когато вие, отче, извършихте над мене светото тайнство Маслосвет. През време на тайнството като че някаква голяма светлина блесна пред очите ми. От това око (тук той показал прогледналото свое око) потече сълза. Щом сълзата капна, аз започнах да виждам.

Досега криех, но отсега ще възвестявам великото Божие благодеяние.

на вярата. Той ни разкрива, както видяхме, духовното богатство на тайнствата. Св. Православна църква има в тайнствата цяла неизчерпаема съкровищница от Божия благодат, предназначена за духовния живот на човека. От нас се иска да вярваме и да желаем да се ползваме от тия духовни богатства. Ако ние се подкрепяме чрез приемане на св. тайнства с Божията благодат, никакъв враг на душата ни не би могъл да ни попречи да живеем на земята по християнски и да достигнем след смъртта си жадуваното спасение в царството небесно.

Макариополски епископ д-р Николай и архимандрит д-р Серафим из книгата “Нашата вяра”

Досега само веднаж съм участвал в извършването на това тайнство от седем свещеници. Съпругата на един колега боледуваше дълго време от неизвестна болест - изпитваше слабост и общо неразположение, беше обхваната от пълна апатия и напусна работа. Седеше си вкъщи, но състоянието ѝ се влошаваше, а лекарите бяха безсилни да помогнат. Съпругът ѝ покани шестима колеги, между които и мен, и една вечер направихме у тях Маслосвет (Елеосвещение) за болната. Бях поразен от атмосферата, която се създаде в дома от нашето присъствие. Ние (въпреки всичките си недостатъци и недостойнства) изпълнихме стаята не само физически, но и духовно. Обхвана ни силно молитвено настроение - явно ние си го предавахме един другиму и взаимно разпалвахме молитвеното си чувство. Изпяхме и прочетохме всичко, което се полагаше, от душа и сърце. Кулминацията настъпи в края на тайнството, когато и седмината положихме епитрахилите си върху главата на коленичилата болна и прочетохме последната молитва. Бях сигурен, просто усещах с цялото си същество, че изливаме над нея духовна енергия с голяма целителна сила. В този момент разбрах защо Църквата е постановила това тайнство да се извършва от седем свещеници. За никой от нас после не беше изненада, че болната оздравя. Възстанови се напълно и започна работа, която върши и сега с успех и добро самочувствие.

Свещеник Александър Лашков, из “Пътят към храма”, книга втора, издателство “Нов човек” София, 2000 година.

Молитва

Ти, Който можеш всичко
и грижиш се безспир
за мъничките птички,
за целий земен мир,
о, Боже, бди над мене!
От Своя слънчев свод
прати благословение
над моя млад живот!

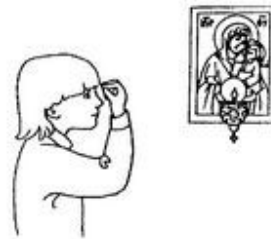
Да растна в Твоята благод,
под Твоята светла шир,
да се събуждам с радост
и да заспивам в мир!

Елисавета Багряна

Към Бога

Не виждам Те, о Боже мили,
но тихо шепне ми душата,
че извор си на всички сили,
и Теб се кланят небесата.
Вред чудеса неизброими
разказват Твоята слава сяйна,
и величаят Твойто име
и Твоята добрина безкрайна.
Звездата, коя нощем грее,
за Теб ми, Боже, наумява,
и птичката, що денем пее,
Теб, Боже, хвали и възпява.

Константин Величков

Молитва

Създателю небесен
на радост и на песен,
под Твоята десница
живее всяка птица,
че Ти си господар
на всяка жива твар.
През всичките врати
невидим влизаш Ти.
И всеки светъл ден
от Теб е сътворен.
Под Твоята свята власт
безгрижен раста аз.
Във радост и беди
със мене Ти бъди!

Григор Угаров

Марянский манастир “Свето Преображение”

Манастирът се намира до с. Марян, Великотърновско. Легендите говорят, че манастир на това място е имало още през VIII–IX век. За това свидетелстват шест броя капители от Теодосиеви колони, от които четири се намират в Националния исторически музей – София, а две са съхранени в манастира.

Сегашната църква е построена през 1835 година. По време на изкопните работи са намерени основи на стар християнски православен храм, а в олтара на този храм мраморен саркофаг, в който са открити останки от скелет с Евангелие в ръцете и корона до главата – т.е. духовната и светската власт, събрани на едно място. Когато открили този гроб, живеещите в селището по кондики и предания и оставени преписки в църковни книги решили, че това най-вероятно е гробът на цар Борис - Михаил Покръстител. Заради непрекъснатият страх от турските власти, почти веднага всичко отново е било скрито под земята и сега могат да се видят запазени в стените на настоящата църква само части от мраморния саркофаг.

Друга легенда говори, че царица Мара, сестра на цар Иван Шишман, заминавайки за Константинопол, за да стане жена на султан Мурад, е останала в манастира и след смъртта на султана отново се е върнала по тези места. Може би и затова селото се казва Марян, носещо името на

царицата. Сегашният манастир е действащ от 1992 година.

В храма, който е един от най-големите и красиви в Еленска духовна околия, могат да се видят икони, рисувани от старите майстори на Тревненската школа.

През 2004 г. манастирът бе основно ремонтиран, приключи строителството на нови сгради и бе открита музейна експозиция на църковна утвар и исторически данни за православието в тази част на Еленския балкан.

Печатното издание на “ПРАВОСЛАВНО ХРИСТИЯНЧЕ”

/в pdf формат за отпечатване/

може да намерите в сайта

АУДИО И ВИДЕО БИБЛИОТЕКА

“ПРАВОСЛАВНО ХРИСТИЯНЧЕ”

в интернет на адрес-

<http://hristianche.ucoz.com>